

Bankkomiteens Beretning Dagen angiven som den 28. Februar, men en nøjagtig og udtømmende Forklaring om dette fordrer flere Mænds Vidnesbyrd og kan ikke afgives i Dag. Men, som sagt, et eventuelt Udvalg vil jo kunne faa alle de Oplysninger om dette Punkt, som ønskes.

Det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (L. Rasmussen) har udtalt, at det oprindeligt har været Mening, at det var Fredericia Sparekasse, der skulde garanteres, og ikke Fredericia Bank. Jeg kan naturligvis ikke udtale mig om den Samtale, han har haft med Finansminister Vilhelm Lassen om dette Punkt. Sparekassens Fordring paa Banken er 377,024 Kr., det er dens udækkede Tilgodehavende. Grunden til, at dette skulde garanteres, skulde altsaa være den, at Sparekassen vilde gaa konkurs, saafremt det ikke blev garanteret. Denne Forudsætning er imidlertid i hvert Fald bristet, for Sparekassen vil være fuldt solvent, naar den faar en Dividende paa 60 pCt., som det antages, at Fredericia Bank vil give. Disse 60 pCt. i Forbindelse med Sparekassens øvrige Reserver ville bevirke dens Solvens. For saa vidt er der ikke Grund til at garantere Sparerne, og jeg antager, at det er Grunden til, at Sparekassen ikke er bleven garanteret, saafremt det oprindeligt har været paatænkt at garantere den. Altsaa, Sparekassen er solvent i Øjeblikket og har hele Tiden været solvent.

Det ærede Medlem udtalte, at det var uheldigt, at en Sparekasse og en Bank stod i en saadan Forbindelse med hinanden, at de boede Dør om Dør. Det er af mange Grunde naturligvis rigtigt. Men jeg tror ikke, at det vil have den Konsekvens, at Sparerne i den solvente og solide Sparekasse udtage deres Penge og sætte dem ind i en Bank, som der næres saa stor Mistillid til, selv om den er statsgaranteret. I hvert Fald vise Erfaringerne her fra København, at den allerstørste og allersolideste Statsgaranti ikke paa nogen Maade holder Pengene i Banken, de gaa ud alligevel, og jeg tror ikke, noget andet vil gælde i Fredericia. Pengene ville sikkert blive i den anerkendte solide og solvente Sparekasse og ikke gaa ind i den anerkendte usolide Bank, selv om den er statsgaranteret.

Jeg skal ikke komme ind paa det juridiske Spørgsmaal om Statskassens Forpligtelser, saafremt Bankgaranti-Loven ikke kommer til Eksistens. Kun saa meget kan jeg ikke tilbageholde, at skulde jeg tænke mig, hvorledes Vilhelm Lassen selv vilde

se paa dette Spørgsmaal, saa vilde jeg sige, at der er ingen, der skal faa mig til at tro, at Vilhelm Lassen vilde sende en Skrivelse til to af sine undergivne Embedsmænd og sige til dem deri i Form af en Ordre — anden Maade har en Minister ikke at give Meddelelse til sine undergivne Embedsmænd i Embedsanliggender —: Handl, men hvis I handle, er det paa eget Ansvar. Saa meget kender jeg i hvert Fald til Vilhelm Lassens loyale, mandige Karakter, at han vilde sige saaledes til sine underordnede Embedsmænd: Handl, jeg tager Ansvaret, jeg skaffer Lovgivningsmagtens Sanktion. Hvad der yderligere bestyrker mig i denne Betragtning, er, at Forbeholdet om Lovgivningsmagtens Sanktion foreligger den 10. Marts i denne Erklæring, altsaa efter at alle de paagældende Institutioner ere inddragne under Statsgarantien. Som sagt, jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal.

Jeg havde ventet, at da det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) havde Ordet, han da havde gjort mig en Undskyldning for det mildest talt ukorrekte Referat, han gav af mine Udtalelser om en aaben Paragraf. Jeg har udtalt, at der kunde f. Eks. i den oprindelige Garantilov meget godt have været en Paragraf, hvorefter Finansministeren bemyndigedes til, naar Garantibeløbet ikke overskredes, indenfor et vist begrænset Tidsrum at inddrage lignende Banker under Garantien, men det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds udtalte, at jeg har sagt, at det vilde være rimeligt, om der var en aaben Paragraf, som bemyndigede til at optage Statslaan. Jeg siger, at jeg vilde have fundet det rimeligere, om det ærede Medlem havde rettet sine Udtalelser. Jeg forlanger ikke nogen Undskyldning af ham herfor. Jeg forlanger aldrig mere, end hvad jeg kan vente, og saa megen Retfærdighed venter jeg ikke af det ærede Medlem.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Der var en enkelt Ting, jeg glemte. Jeg har spurgt det ærede Medlem fra Sorø (Zahle), hvem det var her i Tinget, der formentlig var interesseret i, at Sagen ikke maatte blive oplyst. Det ærede Medlem sagde det ikke bestemt, at der var nogen deri interesseret, men henviste til, at jeg havde været fun-